

Bozlak

– gölge06 · 23 Aralık 2016

Ağır yaralı bir türkü ağlıyor gecenin kılcallarında
Gece yardım ve yataklık ediyor hüznüme
Şefkatinde, nefretinde hedefi benim bu gece
Tüm iyi niyetlerim dibe vurdu
Kendimden başka katil...
Kendimden başka maktul yok
Kriminal bir vaka' yım bu gece.

Çok desibelli bir intihar uğulduyor beynimde
İstifamı elden verdim hayata
Her an bir delilik yapabilirim
Rakı kadehleri gibi kırılғанım
Bir kitabın dağılan sayfaları gibi dağıldı umutlarım
Hasretin balçığı sıvandı üstüme
Saçlarımda yapış yapış bir efkar
Bu gece...
Bir duvarı kanatıyor parmak uçlarım.

Ey benim gemisini kurtaran kaptanım
Sensiz dümeni kırık bir gemiyim
Limanlarım yerle yeksan
Pusulam kırık
Rotamı şaşırılmışım
Bir senin rüzgarına direnmedim
Bu yüzdendir fırtına vurmuş ağaçlar gibi yıkılmışım
Bu yüzden su testisi gibi senin yolunda kırılmışım.

Mağdur edebiyatı sanma şiirlerimi
Bu gece miadı doldu şairliğimin
Kendi kalemimi kendim kırdım
Bu gece sandala su sızdıran çatlağım
Kalbimde özlemin seğiriyor
Bu gece...
Kırk yerinden yaralı bir avım.

Bu gece...
İyot kokulu bir Ege türküsü
Bozkırda, yanık sesli bir bozlağım.